

РЕШЕНИЕ

№ 6438

гр. София, 29.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 30.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **1346** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 143 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 3048 от 07.02.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № Г – 1132 от 27.01.2012 г. по описа на СДВР – Пътна полиция – КАТ, подадена от М. Г. М., ЕГН [ЕГН], адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед – рег. № 6 от 05.01.2012 г., издадена от ВНД началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е отказано да се регистрира лек автомобил марка „М.“, модел „С 200“, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816, собственост на жалбоподателя, поради невъзможност да бъде установен автентичния номер на рамата на автомобила.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при неспазване на предвидената в закона форма, при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбоподателят твърди, че в договора за покупко - продажба се съдържа подробно описание на процесното МПС включително и номер на рама. В приложените документи по делото навсякъде под номер на рама е посочен видимия, към настоящия момент номер на рамата на автомобила. Твърди, че дори и да има интервенция върху номера на рамата тя не била извършена от жалбоподателя. Допълнително се излагат доводи, че административният акт е издаден в нарушение на

законовите разпоредби, като административния орган е изследвал наличието само на част от елементите на фактическия състав на нормата на чл.143, ал.3 ЗДвП, а именно – евентуално установяване на унищожен (заличен) идентификационен номер на рамата на процесния автомобил. Оспорващият твърди, че органът е следвало да извърши преценка и на обстоятелствата, които обосновават невъзможността за установяване на автентичните символи. Не на последно място се инвокират доводи, че не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в административното производство, респективно да ангажира доказателства за оригиналния идентификационен номер на процесното МПС. С оглед на горепосоченото моли неговата отмяна и постановяване на съдебно решение, с което моторното превозно средство – собственост на М. да бъде регистрирано.

В хода на съдебно производство М. М., редовно призован, явява се лично, представлява се от адвокат Т., която поддържа жалбата и моли съда да бъде уважена и да се отмени оспорената заповед. Депозира писмено становище.

Ответникът – Началникът на „ПП” при СДВР, представлява се от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата и моли да бъде постановено решение, с което съдът да я отхвърли като неоснователна и недоказана, като остави в сила процесната заповед като законосъобразна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателя е закупил от фирма [фирма], лек автомобил марка „М.”, модел „С 200”, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816 по силата на договор за покупко – продажба на МПС от 08.07.2011 г. с приложена фактура № 543 и декларация от същата дата, която удостоверява, че на 23.05.2011 г. автомобила е закупен от И., като превозното средство е влязло в Р. Б. на 02.06.2011 г.

На 15.07.2011 г. М. е подал в КАТ заявление за първоначална регистрация № 114134091409 /л.23/ с приложени към него необходимите документи за получаване на регистрация, както и оригинали на италиански документи за регистрация и собственост на автомобила.

С Докладна записка с рег. № 10449 от 15.07.2011 г./л.22/, изготвена от инспектор В. Д. – служител при СДВР е уведомила Началника на 09 РУП – СДВР, че на 14.07.2011 г. при представяне в О „ПП” – КАТ – СДВР на л.а. марка „М.”, модел „С 200”, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816 има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата на представения автомобил. Също така е установено, че номерът на рамата е набита върху метална повърхност под предна дясна седалка. Номерът на двигателя е стандартно набит и не е налице интервенция на същия.

С Експертна справка № 268 от 15.07.2011 г./л.29/, изготвена от вещо лице Е. Г. – експерт при ОЕКД – СДВР, на основание постановление за назначаване на експертиза от същата дата е извършил изследване на лекия автомобил със задача да се установи номера на рамата дали е набита върху метална повърхност под предна дясна седалка. При оглед на панела, се установява, че металния панел с първоначалните символи с номера на рамата WDB2020201F171359 е откачен по механичен начин от заваръчните шевове към купето на автомобила и на негово място е заварен панел със сега видимото съдържание на рамата. Също така се установява, че стикера, който съдържа номера на рамата, намиращ се на дясната колонка не е заводски залепен.

С постановление на прокурор при Софийска районна прокуратура /СРП/ от 05.12.2011 г. /л.21/ е отказал да образува досъдебно производство и прекратява пр. пр.№43429/2011 г. по описа на СРП поради липса на извършено престъпление по смисъла на чл.345а, ал.1 от НК и връща на М. автомобила.

С писмо от 20.12.2011 г., изведено с рег. № Я 473 от 05.01.2012 г. М. е уведомен, че е необходимо да се яви в Контролно-техническият пункт на О „ПП” – КАТ – СДВР.

Видно от протокол за извършен оглед на 20.12.2011 г., от пет членна комисия при отдел „ПП” – КАТ – СДВР, на л.а. марка „М.”, модел „С 200”, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816 се установява, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата. Също така е установено, че не са открити скрити стикери или маркировки, по които може да се установи автентичния номер на рама, поставен от завода – производител. При огледа на скоростната кутия не е открит номер, по който може да се извърши идентифициране на характеристиките на автомобила.

Въз основа на извършения оглед на автомобила е изготвена докладна записка от 20.01.2011 г., относно предложение за отказ за регистрация на лекия автомобил поради неустановяване на идентификационен номер на рамата на автомобила, но въпреки това същият не може да бъде установен.

На 05.01.2012 г. ВНД Началник на отдел „ПП” – СДВР е издал оспорената заповед с рег. № 6 /л.14/, относно отказ за регистрация на превозно средство /ПС/. Позовал се е на съставения протокол за извършен оглед на 20.12.2011 г. и на експертна справка №268 от 15.07.2011 г. за установена интервенция в номера на рамата.

Издателят на оспорената заповед Б. М. М. е временно назначен на длъжността „началник отдел „ПП” при СДВР”, считано от 19.05.2011 г. със Заповед рег. № К-5107 от 19.05.2011 г. и към датата на издаване на удостоверението 08.03.2012 г. продължава да заема тази длъжност (л. 47). Тоест, последният е изпълнявал длъжността и към датата на издаване на спорната заповед – 05.01.2012 г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите и представени от страните – пр. пр. №43429/11г., изисканата преписка вх.№ 25754/11 г. по описа на 09 РУП – СДВР е изпратена на Софийска Районна Прокуратура /СРП/ на 12.09.2011 г. с писмо рег. № 31166/11 г. като не се е връщала в 09 РУП – СДВР. В последствие от СРП е изпратено постановление за отказ от образуване на досъдебно производство поради липса на престъпление. Приложено е и писмо от 22.06.2012 г. от М., който предоставя копие от превод от италиански на български талон на автомобила, също така е приложено писмо №17831 от 25.07.2012 г. от Началник Отдел „И. и ММО”, в което е извършена проверка в Автоматизирана информационна система /АИС/ на МОКП „И.” за издирвани МПС и в АИС „ИД” – Н. ШИС, л.а. марка „М.”, модел „С 200”, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816 не фигурира като обявен за издирване.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, чийто законни права и интереси са засегнати с издадения индивидуален административен акт. Следователно, на базата на тези обстоятелства, съдът намира жалбата за процесуално допустима и

подлежаща на разглеждане. Разгледана по същество, тя се явява ОСНОВАТЕЛНА. По делото не се спори, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – Б. М. временно назначен началник на отдел „ПП” при СДВР, чийто правомощия са определени със Заповед рег. № К-5107 от 19.05.2011 г. на ИФЗ Началник отдел „Човешки ресурси” – СДВР.

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма на основание чл. 59 от АПК.

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

С обжалваната заповед е отказано да се регистрира л.а. марка „М.”, модел „С 200”, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816, собственост на М. Г. М.. За отказа да се регистрира МПС решаващият орган е взел предвид, че постановения от производителя автентичен идентификационен номер на рамата не е установен, на основание чл.143, ал.3 от ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба I-45/2000 г. на МВР за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и на ремаркетата, теглени от тях.

Съдържанието на номера за идентифициране на пътно превозно средство (ППС) (VIN - V. I. N.) е уредено в чл.4 от Наредба № 1 от 30 октомври 2003 г. на Министерство на икономиката за реда за създаване и начините за нанасяне на номер за идентифициране на пътните превозни средства, произвеждани в Р. Б.. Следва изрично да се посочи, че разпоредбите на тази наредба се разглеждат с оглед определените международни стандарти за идентифициране на ППС. За всяко ППС от категориите по чл.2, ал.1 се издава само един номер за идентифициране – чл.3, ал.2 от Наредбата. Съгласно чл.13 от Наредба № 1/2003 г. производителят на ППС определя VDS и VIS секторите от идентификационния номер на пътно превозно средство VIN. Номерът за идентифициране на ППС се нанася на табелата на производителя и директно на рамата или на шасито от дясната страна на ППС чрез набиване или отпечатване по такъв начин, че да не може да бъде заличен или подправен по време на срока на експлоатация на ППС.

Разпоредбата на чл. 143, ал.3 от ЗДвП предвижда, че ППС с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя. Следователно може да се направи изводът, че цитираната норма съдържа в себе си следните елементи – първо да се установи, че поставеният идентификационен номер е подправен, заличен или повреден, а от друга страна, че този номер не отговаря на първоначално поставения от производителя. Въведено е изискването, регистрацията на ППС да не се извършва докато не се установи автентичният идентификационен номер, поставен от производителя.

Като взе предвид посоченото законово предписание, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на обжалвания административен акт органът е изследвал наличието само на част от елементите на фактическия състав на нормата на чл. 143, ал.3 от ЗДвП - а именно - евентуално установяване на унищожен /заличен/ идентификационен номер на рамата на процесния автомобил, без да пристъпи към събиране на данни и установяване автентичния идентификационен номер, поставен на производителя, както и изследване на съвкупността на елементите, посочени в

Наредба № I – 45 от 24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, издадена от Министерство на вътрешните работи и в сила от 14.04.2000 г.

Следователно при установено наличие на някоя от предпоставките на чл. 143, ал. 3 от ЗДВП, какъвто е процесният случай, органът следва да извърши преценка и на обстоятелствата, които обосновават невъзможността за установяване на автентичните символи. Освен това, идентификацията на МПС представлява съвкупност от действия, изчерпателно изброени в разпоредбата на §2, т.8 от ДР на Наредба № I - 45, между които са проверка в международните масиви за регистрирани МПС и проверка за съответствие на всички данни на представеното превозно средство с данните, описани в документите за собственост и произход (§8, т.9, б."е" и б."ж" от ДР на Наредба №1-45). В случая, съдът приема, че не са изпълнени посочените изисквания, предвид липсата на доказателства в тази насока. Неизпълнението на това задължение представлява нарушение на производствените правила, което е от категорията на съществените.

От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че според ответника панела, върху който е набит номера на рамата е с нетехнологични заваръчни шевове, както и че стикерът, съдържащ номера на рамата, намиращ се на дясната колона на автомобила, не е бил заводски залепен. Видно от Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 05.12.2011 г. по пр.пр. № 43429 от 2011 г. по описа на СРП и вх. № 25754/2011 г. по описа на 09 РУ - СДВР, се установява, че посочената интервенция е констатирана на базата на назначена трасологическа справка, изготвена от СДВР – МВР. От нея става ясно, че има интервенция върху рамата WDB2020201F171359, изразяваща се в нефабричното ѝ закрепване към купено на автомобила, но не се съдържат данни за пренабити цифри или букви. Експертизата е посочила, че не е налице интервенция в номера на двигателя 11194110012816.

В хода на предварителната проверка е изисквана информация от официалния представител на В хода на предварителната проверка е изисквана информация от официалния представител на М. – В. за Р. Б. – [фирма], който е отговорил, че автомобил с идентификационен номер на рама WDB2020201F171359, съответства на марката, модел С 200, произведен на 21.10.1994 г. в заводите на Д. АД [населено място]/Г. за вътрешния пазар на И.. Същият е окомплектован с R4 бензинов двигател тип М 111 Е20 с идентификационен номер 11194110012816. Същото така е посочен номера на механичната предавателна кутия, броя врати – 4, цвят – С. металик, производствен номер 0161160 и тапицерия – черна на цвят, както и че е предназначен за износ за И., където е регистриран през 1995 г.

Посочените данни съвпадат с документите за регистрация на МПС през 1995 г. когато е бил доставен в И. и е бил регистриран, като в документите за регистрация на МПС е отразен сега видимия номер на рама. Същите са приети по делото и в превод от италиански на български (л. 64 – 78 от делото). Върху италианският регистрационен талон в долната част е поставен печат, от който се установява, че талонът е анулиран с цел износ в страни от Европейския съюз, т.е. автомобилът е отписан от регистрите в И..

В хода на съдебното производство е изисквана и представена справка от Дирекция ”Международно Оперативно сътрудничество” – МВР, рег. № А – 16588 от 20.07.2012 г., подписана от началник отдел „И. и ММО“ и с вх. № 17831 от 25.07.2012 г. по описа

на АССГ. От тази справка става ясно, че към датата на нейното издаване автомобилът не фигурира като обявен за издирване в Автоматизирана информационна система МОКП „И.“ за издирване на МПС и в АИС „ИД“ – Н. ШИС.

От така събраните по делото писмени доказателства, у настоящия съдебен състав се формира вътрешното убеждение, че са налице достатъчно данни за установяване на автентичния идентификационен номер на ППС на жалбоподателя на М. М., а именно не е налице противоречие между предоставената справка от официалния представител на М. – Б. за производството на лек автомобил, който да отговаря на характеристики на процесния и приетите документи за първоначалната му регистрация в И., включително и на български език, както и обстоятелството, че същият е отписан от местните регистри и не на последно място липсата на данни същият да е обект на претърсване на територията на Европа.

На базата на изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че ответникът по делото се е ограничил единствено до установяване на първата предпоставка по чл. 143, ал.3 от ЗДвП, а именно установяване на интервенция върху номера на рамата, свързана не със самото подправяне на този номер, а в нарушаване на фабричните шефове при производството на автомобила.

Ответната страна, независимо че е имала пред себе си данни за автентичния идентификационен номер на ППС, не ги е взела предвид, но нещо повече не ги е обсъдила в оспорената заповед като не е посочила причините, поради които не ги приема за достоверни. Началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР не се е съобразил с Постановлението на СРП, с което е отказано образуването на предварително производство, както и на изложеното в него. Липсата на мотиви в административния акт по втората от законовите предпоставки по чл. 143, ал.3 от ЗДвП представлява съществено процесуално нарушение, което влече след себе си незаконосъобразност на акта. Това е така, тъй като административният орган на първо място не е Поради изложените аргументи жалбата на М. М. срещу заповед рег. № 6 от 05.01.2012 г. на началника на О“ПП“ – ДВР е основателна. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 3 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт – допуснати от административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила. С оглед на изхода на спора и на основание чл.3, ал.1 от Наредба I-45/2000 г. следва да се дадат задължителни указания на ответника в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт да извърши регистрация на автомобила.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 8-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед – рег. № 6 от 05.01.2012 г., издадена от ВНД началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е отказано да се

регистрира лек автомобил марка „М.“, модел „С 200“, без регистрационен номер, с номер на рама WDB2020201F171359 и с номер на двигател 11194110012816, собственост на М. Г. М., поради невъзможност да бъде установен автентичния номер на рамата на автомобила.

ИЗПРАЩА административната преписка, образувана по молба на М. Г. М. със заявление от 15.07.2011 г., на компетентния административен орган от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, който да се произнесе по заявеното от М. искане за издаване на свидетелство за първоначална регистрация на личния му автомобил, без регистрационен номер, марка „М.“, модел „С-200“.

ЗАДЪЛЖАВА компетентния административен орган от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ в 14 дневен срок от получаване на решението да извърши регистрация на процесния автомобил.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен

съдия: